

LÉČIVÉ ROSTLINY

**Terminologie a klasifikace přírodních léčiv.
Rostliny použitelné a zakázané.
Možné nežádoucí účinky rostlin.
Bezpečnost užívání rostlinných přípravků**

ÚVOD

- Využívání přírodních účinných látek je **staré jako lidstvo samo**
- Poznatky o léčivých účincích přírodních léčiv patří k **nejcennějším odkazům kulturního vývoje lidské civilizace**
- Nejstarší písemné záznamy z doby **před 3200 lety**
- Rostlinná říše skýtá nepřehledné množství organických látek s významnou **biologickou aktivitou**
- **ALE** přírodní látky z rostlin **zdaleka nesloužily pouze k léčení chorob** - toxické produkty rostlin byly od pradávna užívány též jako prostředek k otravám
 - *koniin (alkaloid bolehlavu *Conium maculatum* L.) - „Jed Sokratův“*

ÚVOD, HISTORIE

- Ve starověku léčivé rostliny hlavními léčebnými prostředky:
 - Čína – počátky herbální medicíny asi 5 - 3 tis. let př .n. l. , Éra dynastie Jin (1500 př. n.l.): 160.000 záznamů o herbální medicíně na posvátných kostech
 - Egyptské papyry (1600 – 1500 př. n. l.): *mateřídouška, pelyněk, koriandr, fenykl, jalovec, hořec atd.*
 - Mezopotámie - hliněné tabulky: *ricinový olej, opium, myrha*
 - Starověké Řecko: „otec medicíny“ Hippokrates (460-370 př. n.l.) individualizace medicíny, komplexní přístup k léčení
Theophrastus – zřejmě první „herbář“ (455 rostlin)
 - Starý Řím: Dioskorides – herbář a receptář (600 léčivých rostlin)
např. využití vrby k léčbě bolesti (aspirin)
Galén (130-200 n.l.) – zakladatel „galenik“ - směsí „dryáky“ (theriac)

ÚVOD, HISTORIE

- Středověk: v Evropě doba hlubokého úpadku herbální medicíny, rozkvět islámského léčitelství:
 - Peršané a Arabové - oživení tradic řecké medicíny (kafr, borax)
 - 11. stol. Avicenna (980-1037) – konečná podoba řecko-islámského systému lékařství
- Renesance – návrat k tradicím rostlinného léčitelství
Paracelsus (1493-1541) – rozsáhlá sbírka receptů s využitím rostlin, existence účinných složek v rostlinách
- 16.-17. století – řada vynikajících herbářů (ale i mýty, rituály)
- herbář Petra Ondřeje Mathioliho (1561)
- počátek 19. století: přírodní léčiva užívána jako univerzální léčebné prostředky, postupně extrahovány i aktivní substance:

ÚVOD

20. STOLETÍ

- ☞ obecný ústup od využívání přírodních léčiv
- ☞ ÉRA SYNTETICKÝCH LÉČIV - tj. v přirozeném prostředí se nevyskytujících - s jejich klady i zápory

Ale

ke konci 20. století opětovný návrat k přírodním zdrojům:

- snahy o renesanci holistického přístupu ke zdraví a nemoci
- určitá skepse nad syntetickými léčivy:
 - nedokázala vymýtit rakovinu, kardiovaskulární onemocnění a AIM, AIDS, ba ani banální respirační onemocnění HCD
 - selhání terapie
 - přitom poměrně vysoký výskyt nežádoucích účinků

ÚVOD

⇒ *Je třeba respektovat, že*

- na přírodní léčiva je i v současnosti odkázáno převážně nebo výlučně min. 80 % světové populace (dle WHO)
- ve vyspělých zemích asi 40 % léčiv odvozeno z přírodních zdrojů – přirozená forma přírodních látek, kopie získané polosynteticky nebo synteticky
- nový zájem o přírodní zdroje – farmaceutické koncerny dnes vysílají odborníky do džunglí hledat další přírodní zdroje
- Látky rostlinného původu jsou účinnou složkou mnoha HVLP
- Přírodní léčiva mohou být racionálně používána jako doplněk základní léčby
- V prevenci i terapii některých patologických stavů jsou použitelné i jako samostatné léčebné prostředky

TERMINOLOGIE

PŘÍRODNÍ LÉČIVA

látky nebo směsi látek biologického původu používané při léčbě a prevenci chorob, při diagnostice nebo k úpravě fyziologických funkcí člověka či zvířete.

PŮVOD PŘÍRODNÍCH LÉČIV:

- rostlinný (včetně mikroorganismů)
- živočišný

DROGY

- celé rostliny konzervované sušením) nebo jejich částí, případně jejich produkty
- výjimečně živočichové (př. španělské mušky – *Cantharis*)
- Používají se celé („*in toto*“) nebo rozdrobněné

TERMINOLOGIE - systematika drog

1. Dělení podle původu:

- rostlinné – vegetabilní
- živočišné – animální

2. Dělení podle struktury:

- s organizovanou strukturou (pletiva, rostlinné tkáně)
- amorfní (exkreta, sekreta - balzámy, zaschlá mléčná šťáva)

3. Podle způsobu použití:

- drogy léčivé
- suroviny pro izolaci účinných látek
- technické (užitkové drogy)

OBSAHOVÉ LÁTKY

- Termín nevypovídá o významu pro živý organismus ani o použitelnosti k terapeutickým či profylaktickým účelům:

⇒ zahrnuje veškeré látky nalézající se v rostlině (v nativní rostlině nebo v droze)

Jde o látky

- tvořící základní skelet rostliny (celulóza)
- součásti živé hmoty (proteiny, enzymy, cukry)
- voda (v čerstvých rostlinách)
- produkty metabolismu (organické i anorganické)

OBSAHOVÉ LÁTKY

Dělení podle významu ve fytoterapii:

1. Účinné látky
2. Koefektory (látky vedlejší)
3. Látky s dietetickým významem (cukry, tuky, bílkoviny)
4. Pomocné látky (škroby, gumy)
5. Doprovodné látky (barviva, lignin, šťavelan vápenatý)

*Poněkud nejednotný bývá výklad termínu „**balastní látky**“:*

- *bud' ostatní látky přítomné v droze mimo účinnou látku, kterou léčebně využíváme nebo kterou chceme získat v čistém stavu*
- *nebo obsahové látky rostlin bez specifického farmakologického účinku*

ÚČINNÉ LÁTKY

Účinné látky = aktivní principy s významnou biologickou aktivitou

- Většinou vznikají jako konečné produkty látkové výměny, a to v biogenetických procesech označovaných jako sekundární či specializovaný metabolismus
- obvykle jsou v drogách obsaženy v malém množství
- jsou obsaženy v různých částech rostliny:
 - buď v celé rostlině rovnoměrně
 - nebo koncentrovány v některé její části: kořeny, hlízy, cibule, stonky, listy (zřídka jen květy), kůra, plody (celé nebo jádra)
- Jsou obvykle specifické pro určité rostlinné taxony, např. pro rostlinné čeledi

ÚČINNÉ LÁTKY

- **Charakteristický účinek rostliny může být dán**
 - jednou chemickou látkou
 - častěji skupinou látek nebo i celým komplexem obsahových látek
- **I u téhož druhu může obsah účinných látek kolísat vlivem různých faktorů:**
 - zeměpisná poloha
 - vegetační období
 - způsob sušení a rozdrobnění
 - podmínky skladování apod.

TERMINOLOGIE - rostlinné části

1. *Herba* – nať
2. *Folium* – list
3. *Flos* – květ
4. *Fructus* – plod n. části plodů
5. *Radix* – kořen
6. *Cortex* – kůra
7. *Bulbus* – cibule
8. *Semen* – semeno
9. *Glandula* – žláзка
10. *Strobilus* - plodní šišťice
11. *Pericarpium* – oplodí
12. *Lignum* – dřevo
13. *Rhizoma* – oddenek
14. *Tuber* – hlíza
15. *Succus* - šťáva
16. *Stigma* - blizna
17. *Stipes* - stopka, výhon
18. *Summitas* – vršek rostliny
19. *Sclerotium* – sklerocium (např. námel)

SYSTEMATICKÉ TŘÍDĚNÍ ROSTLINNÝCH LÉČIV

V. Suchý: *Farmakognosie, UK Bratislava 1994*

1. SYSTÉM ORGANOGRAFICKÝ

- Nejstarší a nejjednodušší: základem je dělení především podle orgánu rostliny, v němž se účinné látky tvoří
 - v abecedním pořadí bez logického třídění:
 - Je používán v lékopisech (Ph. Eur., Ph. Int.)
Př.: *Menthae piperitae herba*, *Lini semen*, *Lini oleum*, *Chinae cortex*, *Triticum amyllum*, *Tormentillae tinctura*, *Digoxinum*
- ⇒ „Umělý“ systém - nepodává informace o chemické příbuznosti obsahových látek či botanické příbuznosti rostlin

SYŠTEMATICKÉ TŘÍDĚNÍ ROSTLINNÝCH LÉCIV →

2. SYŠTÉM FARMAKOBOTANICKÝ

- Používán více než 50 let
- Dělení drog do skupin podle botanického třídění matečných rostlin
- Základem je přirozený fylogenetický rostlinný systém

- Nevýhoda: není návaznost mezi rostlinnými druhy ani obsahovými látkami

SYŠTEMATICKÉ TŘÍDĚNÍ ROSTLINNÝCH LÉCIV →

3. SYŠTÉM FARMAKOCHEMICKÝ

- Často používaný systém i v současnosti
 - skupinové zařazení obsahových látek podle podobnosti fyzikálních, chemických a biologických vlastností (např. alkaloidy, silice)
 - podle zastoupení jednotlivých prvků v účinných látkách (např. látky složené z uhlíku, vodíku a kyslíku)
 - podle charakteristických funkčních skupin (alkoholy, kyseliny, aminy)

SYSTÉMATICKÉ TŘÍDĚNÍ ROSTLINNÝCH LÉCIV →

4. SYSTÉM BIOGENETICKÝ

- příbuzný systému farmakochemickému, umožňuje pochopení vzájemných vztahů biosyntetických pochodů
- dělení obsahových látek podle biogenetického původu:
 - cukry a jejich deriváty
 - šikimáty
 - mevalonáty
 - acetáty
 - látky odvozené od aminokyselin
- Nevýhoda: neposkytuje informaci o biologickém významu či terapeutické hodnotě účinných látek

SYSTÉMATICKÉ TŘÍDĚNÍ ROSTLINNÝCH LÉCIV →

5. SYSTÉM CHEMOTAXONOMICKÝ

- Vyvozuje příbuzenské vztahy mezi rostlinnými skupinami z chemické příbuznosti obsahových látek (zvl. sekundárních metabolitů)
- Systém je pokládán za zatím nedokonalý
 - pro nedostatečnou znalost chemické struktury u řady látek
 - výskytu a rozšíření některých skupin látek v rostlinné říši

SYSTEMATICKÉ TŘÍDĚNÍ ROSTLINNÝCH LÉČIV →

6. SYSTÉM FARMAKODYNAMICKÝ

- Z biofarmaceutického i medicínského hlediska nejuvhodnější
- Založen na farmakodynamickém účinku léčivých složek, kterými mohou být:
 - chemicky jednotné látky (morfin, chinin, efedrin)
 - směsi látek - komplexy ve formě galenického přípravku: extrakty – *Plantaginis extractum fluidum*; silice – *Citri etheroleum*
 - drogy - jednotlivé drogy, bylinné směsi, čaje
- Problémy: a) vícenásobná a někdy i protichůdná účinnost složek
b) dosud neobjasněný farmakodynamický účinek některých rostlinných složek a komplexů

KLASIFIKACE FYTOFARMAK

Legislativní klasifikace platná v České republice

Vyhláška MZ ČR č. 343/2003 Sb. ze dne 30. září 2003 s účinností od 1.11. 2003, kterou se vydává seznam rostlin využívaných pro farmaceutické a terapeutické účely

- a) Rostliny, popřípadě jejich části obsahující velmi silně účinné látky (37 rostlin)
- b) Rostliny popřípadě jejich části obsahující silně účinné látky: (37 rostlin)
- c) Ostatní používané rostliny, popřípadě jejich části (více než 200 léčivých rostlin)

KLASIFIKACE FYTOFARMAK

Vyhláška MZ ČR č. 343/2003 Sb.:

ad a) Rostliny, popřípadě jejich části obsahující
velmi silně účinné látky (celkem 37 rostlin):

<i>Aconitum sp.</i>	<i>oměj</i>	<i>kořen</i>
<i>Adonis sp.</i>	<i>hlaváček</i>	<i>nať</i>
<i>Atropa sp.</i>	<i>rulík</i>	<i>list, nať, kořen, plod</i>
<i>Cephaelis sp.</i>	<i>hlavěnka</i>	<i>kořen</i>
<i>Chelidonium m.L.</i>	<i>vlaštovičník</i>	<i>kořen, list, nať</i>
<i>Cinchona sp.</i>	<i>chinovník</i>	<i>kůra</i>
<i>Claviceps sp.</i>	<i>paličkovice</i>	<i>sklerocium</i>
<i>Convallaria m. L.</i>	<i>konvalinka</i>	<i>list, nať</i>
<i>Corydalis sp.</i>	<i>dymnivka</i>	<i>kořen</i>
<i>Datura sp.</i>	<i>durman</i>	<i>list, nať, semeno</i>
<i>Digitalis sp.</i>	<i>náprstník</i>	<i>list</i>

KLASIFIKACE FYTOFARMAK

Vyhláška MZ ČR č. 343/2003 Sb.:

ad a) Rostliny, popřípadě jejich části obsahující
velmi silně účinné látky - pokr.:

<i>Ephedra sp.</i>	<i>chvojník</i>	<i>nať</i>
<i>Euphorbia sp.</i>	<i>pryšec</i>	<i>nať, zaschlá šťáva</i>
<i>Helleborus sp.</i>	<i>čemeřice</i>	<i>kořen</i>
<i>Hyoscyamus sp.</i>	<i>blín</i>	<i>list, nať</i>
<i>Lobelia sp.</i>	<i>lobelka</i>	<i>nať</i>
<i>Mandragora off. L.</i>	<i>mandragora</i>	<i>kořen</i>
<i>Nerium oleander L.</i>	<i>oleandr</i>	<i>list, nať</i>
<i>Nicotiana sp.,</i>	<i>tabák</i>	<i>list</i>
<i>Papaver som. L.</i>	<i>mák setý</i>	<i>zaschlá šťáva, nezralý plod</i>
<i>Pausinystalia</i> <i>yohimbe Pierre</i>	<i>bujarník johimbe</i>	<i>kůra</i>

KLASIFIKACE FYTOFARMAK

Vyhláška MZ ČR č. 343/2003 Sb.:

ad a) Rostliny, popřípadě jejich části obsahující
velmi silně účinné látky - dok.:

<i>Physostigma venenosum</i> B.	puchýřnatec jedovatý	semeno
<i>Pilocarpus</i> sp.	mrštnoplod	list
<i>Rauwolfia semp.</i>	rauwolfie plazivá	kořen
<i>Ricinus communis</i> L.	skočec	semeno
<i>Scopolia carniolica</i> Jacq.	pablen kraňský	kořen
<i>Strophanthus</i> sp.	krutíkvět	semeno
<i>Strychnos</i> sp.	kulčiba	semeno
<i>Taxus</i> sp.	tis	větve
<i>Urginea maritima</i> L.	urginea přímořská	cibule
<i>Veratrum</i> sp.	kýchavice	kořen

KLASIFIKACE FYTOFARMAK

Vyhláška MZ ČR č. 343/2003 Sb.:

Ad b) Rostliny popřípadě jejich části obsahující
silně účinné látky: celkem 37 rostlin

Příklady:	<i>Aloe</i> sp.	aloe	zaschlá šťáva
	<i>Cassia</i> sp.	kasie	list, plod
	<i>Crocus sativus</i> L.	šafrán	blizna
	<i>Frangula alnus</i> Mill.	krušina	kůra
	<i>Hedera helix</i> L.	břečťan	list
	<i>Hypericum perf.</i> L.	třezalka	nať
	<i>Paeonia offic.</i> L.	pivoňka	květ
	<i>Podophyllum peltatum</i> L.	noholist štítnatý	kořen
	<i>Rhamnus</i> sp.	řešetlák	kůra, plod
	<i>Rheum</i> sp.	reveň	kořen
	<i>Rhododendron ferrug.</i> L.	pěnišník	list
	<i>Solanum</i> sp.	lilek	list, nať
	<i>Symphytum</i> sp.	kostival	kořen
	<i>Tussilago farfara</i> L.	podběl	list, květ

KLASIFIKACE FYTOFARMAK - zakázané rostliny

Vyhláška MZ ČR č. 446/2004 Sb., kterou se stanoví požadavky na doplňky stravy a na obohacování potravin potravními doplňky
Par.3 odst. (5): Doplňky stravy nesmí obsahovat velmi silně účinné látky
z přílohy a) Vyhl. 343/2003 Sb., a dále rostliny uvedené v Příloze 4:
Seznam některých zakázaných rostlin k výrobě doplňků stravy:

<i>Př. Areca catechu (semeno)</i>	<i>Podophyllum peltatum L.</i>
<i>Aristolochia sp. (podražcovité)</i>	<i>Rhamnus sp.</i>
<i>Cassia angustifolia, senna L.</i>	<i>Rheum sp.</i>
<i>Clematis sp.</i>	<i>Rhododendron ferrug. L</i>
<i>Conium maculatum</i>	<i>Ruta graveolens</i>
<i>Croton tiglium</i>	<i>Senecio sp.</i>
<i>Dryopteris filix-mas</i>	<i>Symphytum sp.</i>
<i>Frangula alnus</i>	<i>Tussilago farfara L.</i>
<i>Hedera helix L.</i>	
<i>Piper methysticum (KAVA-KAVA)</i>	celkem 64 rostlin

ROSTLINNÉ JEDY - FYTOTOXINY

- Fytotoxiny jsou extrémně jedovaté produkty látkové výměny rostlin - většinou jde o sekundární metabolity (jako u ostatních účinných látek z rostlin)
- Toxin může být obsažen v celé rostlině nebo v některé její části
- Pouze některé rostliny resp. určité rostlinné taxony produkují pouze látky toxické
- Toxické metabolity jsou často vysoce účinné biologicky aktivní produkty, které jsou v malých dávkách potenciálně využitelné jako rostlinná léčiva

Paracelsus (1493-1541):

„Všechny látky jsou jedy, není žádná, která by nebyla. Pouze na dávce závisí, že se látka stane jedem“.

ROSTLINNÉ JEDY - FYTOTOXINY

- Toxické metabolity jsou až na výjimky přesně chemicky definovány
- Chemická klasifikace toxických látek z rostlin se do značné míry překrývá s tříděním léčebně využívaných rostlinných produktů

Nejvíce toxických produktů se nachází ve skupinách:

TERPENY: př. sesquiterpeny - absinthin, anisatin, santonin;
diterpeny - dafnetoxin, forbol, ingenol, taxol

GLYKOSIDY př. kyanogenní - až 1000 druhů (amygdalin, linamarin, sambunigrin a j.)
antrachinonové - laxativa antranoidy, emodin, hypericin, pseudohypericin, purpurin
kardioaktivní - adonitoxin, digitalisové gl., ouabain, konvalatoxin, oleandrin, scilaren A
diterpenové - akonitin, taxin A
steroidní - germin, protoveratrin, solanin, tomatidin)
jiné - akrifolin, lykopodin

ROSTLINNÉ JEDY - FYTOTOXINY

ALKALOIDY:

př. tropanové - atropin, hyoscyamin, skopolamin, tropin
piperidinové a pyridinové - aktinidin, arekolin, koniin, lobelin, nikotin, ricinin
isochinolinové - bikukulin, bulbokapnin, laudanosin, mezkalin, morfin, papaverin, kolchicin, tubokurarin
monoterpenové - ajmalin, brucin, reserpin, strychnin, yohimbin
diterpenové - akonitin, taxin A
chinolizidinové - cytisin, lupanin, lupinin, spartein
pyrrolizidinové (nenасыčené jádro)- senecionin, symfytin, tussilagin
indolové - tryptaminy: fysostigmin
ergoliny - lysergamid
beta-karboliny - harmalin, harman, harmin
bisindolové - vinkristin, vinblastin

ROSTLINNÉ JEDY - FYTOTOXINY

TOXICKÉ AMINOKYSELINY

- asi 300 neproteinových aminokyselin
- semena luštěnin - *Fabaceae*
- L-hypoglycin (nezralé plody z *Hippocastanaceae*)
- L-kanavanin, L-mimosin aj.

AMINY

dopamin (banánové slupky - až 12 umol/g)
histamin (*Urtica* a j. druhy)

TOXICKÉ PROTEINY

Lektiny - fytohemaglutininy (jmelí, fazolové lusky, akát aj.) a řada dalších toxických produktů:

KUMARINY, FENOLY, TŘÍSLOVINY, LIGNANY, FYTOESTROGENY, SAPONINY, NITRO- a AZOSLOUČENINY, KANNABINOIDY, SÍRNÉ METABOLITY, TULIPOSIDY, aristolochová kyselina, cykasin atd.

ROSTLINNÉ JEDY - FYTOTOXINY

Nejvíce toxických produktů se tvoří v rostlinných čeledích:

Lilkovité - *Liliaceae*

lilek, rulík, blín, durman

Mířkovité - *Apiaceae*

Rozpuk jízlivý – *Cicuta virosa*, krabilice, bolehlav, bolševník

Pryskyřníkovité - *Ranunculaceae*

prýšce, lýkovec, dymnivka, oměj šalamounek, vlašovičnick, čemeřice zelená

Vikvovité - *Fabaceae*

akát, štědřenec, vlčí bob, hrachory, čičorka

Krtičníkovité - *Scrophulariaceae*

náprstník červený, náprstník vlnatý

Jiné čeledi: kookol, stulík, aron, zimolez, konvalinka, vraní oko čtyřlísté a j.

NEŽÁDOUCÍ ÚČINKY ROSTLINNÝCH PRODUKTŮ

Příklady:

<i>Ginkgo biloba</i>	nitrolební a nitrooční krvácení, bolest hlavy <u>Interakce</u> s léčivými a antiagregačním a antikoagulačním účinkem
<i>Panax ginseng</i>	nespavost, vaginální i jiné krvácení, bolestivost prsou <u>interakce</u> s warfarinem
<i>Hypericum perforatum</i>	GIT potíže, alergické reakce, fotosenzitivita, zmatenost, únavnost <u>Interakce</u> s antidepresivy, cyklosporinem A, warfarinem, digoxinem, theofylinem, orálními kontraceptivy, antikonvulzivy, inhibitory HIV proteáz a nukleosidovými antiretrovirovými triptany

NEŽÁDOUCÍ ÚČINKY ROSTLINNÝCH PRODUKTŮ

Další příklady:

<i>Angelika</i>	fototoxická dermatitis
<i>Chamomilla</i>	alergické reakce
<i>Calamus</i>	nefrotoxicita, konvulze, kancerogenita
<i>Symphytum</i>	hepatotoxicita, kancerogenita, genotoxicita
<i>A. hippocastanum</i>	nefrotoxicita
<i>Glycyrrhiza gl.</i>	hyperaldosteronismus
<i>Viscum album</i>	hepatitida, hypotenze, obecná toxicita atd.

Rostlinné přípravky nedoporučované v graviditě (cca 150 rostlin)

Silně aromatické rostliny: silice, zvl. thujol - potenciální abortiva

Rostliny ovl. tonus dělohy: Rubus (malina), kalendula, chamomilla, hloh, verbena

Stimulační laxativa: Senna, Frangula, Cascara

Rostliny s estrogenní aktivitou: Pískavice, Trifolium, Ginseng, Eleuterokok

Rostliny obs. pyrrolizidinové alkaloidy: podběl, kostival, starček

BEZPEČNOST UŽÍVÁNÍ ROSTLINNÝCH PŘÍPRAVKŮ

- Široké užívání rostlinných přípravků vyžaduje kontrolu z hlediska *kvality a čistoty*
bezpečnosti
účinnosti
- Celosvětově i v rámci EU jsou činěna opatření k zvýšení bezpečnosti zvl. volně prodejných rostlinných přípravků
Evropská agentura pro hodnocení léčivých přípravků – výbor pro rostlinné příp.
- Evropský lékopis: cca 200 rostlinných léčiv – přísná kritéria
- Nutnost kontroly potvrzena kontrolou rostlinných léčiv provedenou WHO ve více než 50 zemích
 - zjištěny značné rozdíly v kvalitě přípravků i v přístupu národních a státních kontrolních institucí

BEZPEČNOST UŽÍVÁNÍ ROSTLINNÝCH PŘÍPRAVKŮ

Hlavní nedostatky z hlediska bezpečnosti rostlinných přípravků:

1. Poměrně běžnou součástí směsí jsou **toxické rostliny**:
př. Aristolochia : nefrotoxicita, karcinogenita, mutagenita
Podophyllum : cytotoxicita, riziko vážné intoxikace
Aconitum : kardiotoxicita
2. Častá substituce deklarovaných léčivých rostlin jinými potenciálně toxickými drogami
3. Nekonstantní složení rostlinných směsí
3. TOXICITA přípravků ale nemusí spočívat jen v samotných účinných látkách z rostlin, nýbrž i v nežádoucích příměsích

BEZPEČNOST UŽÍVÁNÍ ROSTLINNÝCH PŘÍPRAVKŮ

1. Příměsi syntetických léčiv: efedrin, chlordiazepoxid, fenacetin, antihistaminika, NSAID, analgetika, kofein, kortikosteroidy, theofylin, diuretika, glibenklamid (!) atd.
2. Příměsi těžkých kovů: olovo, arsenik, měď, kadmium, thalium
3. Mikrobiální kontaminanty: bakterie, plísně, kvasinky
Patogenní mikroorganismy (10^2 - 10^8)
4. Alergeny, spóry, pyl
5. Pesticidy

ZÁVĚR

- Racionální použití léčivých bylin je vhodnou součástí farmakoterapie
- Rostlinné přípravky mohou být použity jako podpůrná a doplňková léčba
- Rostliny a produkty z nich připravené jsou cennými zdroji vitamínů, vlákniny, nerostných solí a enzymů
- Rostlinná léčiva se mohou vhodně kombinovat se syntetickými léčivy, mohou působit jako jejich adjuvancia
- Prioritní oblastí pro využití léčivých rostlin je prevence a doléčování chorob nejrůznějšího původu
- Rostlinné přípravky nejsou vždy neškodné, mohou vyvolávat nežádoucí účinky včetně reakcí přecitlivělosti a nežádoucích interakcí